

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8SŽNSS/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9624200059
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:9624200059.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov: 1/ T. Z. L., adresa trvalého pobytu V. XX/ XX. K., XXX XX V. C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, 2/ M. L., adresa trvalého pobytu V. XX/XX K., XXX XX V. C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, proti žalovaným: 1/ Okresný súd Liptovský Mikuláš, 2/ Krajský súd Žilina, 3/ Okresný súd Ružomberok, o podaní žalobcov z 24. júna 2024, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konanie o sťažnosti - žalobe, pre porušenie práva na spravodlivý súdny proces /Ústava SR/, pre porušenie procesného práva - zákona, konanie na základe nepravdivých skutočností, zastavuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Najvyššiemu správne mu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) bolo dňa 25. júna 2024 doručené podanie žalobcov, označené ako „Sťažnosť - žaloba, pre porušenie práva na spravodlivý súdny proces /Ústava SR/, pre porušenie procesného práva - zákona, konanie na základe nepravdivých skutočností“, v ktorom žalobcovia uviedli, že žalobu podávajú z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší súd“) opakovane odmieta konať, hoci sa jedná o podozrenia, ktoré sú v rozpore so zákonmi štátu SR. Preto navrhli, aby Najvyšší správny súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/106/2021 z 29. mája 2019, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/190/2011 z 16. októbra 2017, uznesenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2C/27/2020 z 12. decembra 2022 a uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/85/2023 z 26. septembra 2023.

2. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“), ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania uznesením postúpi.

3. Podľa § 18 ods. 2 SSP, ak správny súd zistí, že nie je vecne, miestne alebo kauzálny príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu alebo správne mu súdu.

4. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správne m súdnicte preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5. Do právomoci správne ho súdnicva, na ktorého čele stojí Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, patrí poskytovanie súdnej ochrany proti aktom orgánov verejnej správy (štátnej správy a samosprávy), nie proti aktom akýchkoľvek iných orgánov verejnej moci, napr. iných súdov.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky môže rozhodovať iba spôsobom ustanoveným Správne m súdnym poriadkom. Môže zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, uložiť žalovanému, aby v určenej lehote konal a rozhodol, vydal opatrenie alebo vykonal úkon, priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie za zistenú nečinnosť, zakázať žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu orgánu verejnej správy, a ak je to možné, uložiť mu povinnosť obnoviť stav

pred zásahom orgánu verejnej správy, prípadne určiť, že napadnutý iný zásah orgánu verejnej správy bol nezákonný.

7. Napokon, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozhoduje o žalobách v prvej a jedinej inštancii iba v prípadoch uvedených v § 11 písm. a) až g) Správneho súdneho poriadku (o správnej žalobe proti rozhodnutiu výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu, v konaní o registráciu kandidátnych listín pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky a pre voľby do Európskeho parlamentu, v konaní o prijatí návrhu za kandidáta na funkciu prezidenta Slovenskej republiky, v konaní o žalobe o odmietnutí registrácie politickej strany alebo politického hnutia, v konaní o žalobe generálneho prokurátora Slovenskej republiky na rozpustenie politickej strany, v konaní vo veciach ústavnosti a zákonnosti volieb do orgánov územnej samosprávy, v konaní o kompetenčných žalobách). Inak o žalobách v oblasti verejnej správy rozhodujú správne sudy v Bratislave, Banskej Bystrici a Košiciach (§ 10 Správneho súdneho poriadku).

8. Z vyššie popísaných skutočností vyplýva, že typ súdnej ochrany, ktorej poskytnutie sa domáhajú žalobcovia, nepatrí do vecnej príslušnosti sústavy správnych súdov (§ 10 a § 11 Správneho súdneho poriadku).

9. Preto následne Najvyšší správny súd Slovenskej republiky pristúpil k preskúmaniu toho, či sú splnené podmienky na postup podľa § 18 ods. 1 a 2 SSP, teda na postúpenie veci inému súdu respektíve inému orgánu verejnej moci, pričom ustálil, že na takýto postup nie sú splnené zákonné podmienky a to z dôvodu, že neidentifikoval iný súd alebo orgán verejnej moci, ktorý by disponoval právomocou túto vec posúdiť a následne rozhodnúť.

10. Žalobcovia sa v zásade domáhajú, aby Najvyšší správny súd „nahradil“ nekonajúci Najvyšší súd a zrušil vyššie citované rozsudky a uznesenia civilných súdov, ktoré je, ako už bolo vyššie uvedené, možné zrušiť len na základe riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v zákone č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, prostredníctvom príslušného odvolacieho súdu respektíve dovolacieho súdu, ktorým je Najvyšší súd Slovenskej republiky. V neposlednom rade prichádza do úvahy aj zrušenie rozhodnutia súdu Ústavným súdom Slovenskej republiky, na základe ústavnej sťažnosti, ktorá ale musí byť podaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného Najvyššiemu správne súdu neprislúcha právomoc nahradenia právomoci Najvyššieho súdu, s ktorej výkonom nie sú žalobcovia spokojní a teda žalobcovia sa nemôžu cestou Najvyššieho správneho súdu domáhať preskúmania a následného zrušenia vyššie uvedených rozhodnutí civilných súdov. Žalobcovia majú na obranu svojich práv využiť práve a len opravné prostriedky, ktoré im priznáva Civilný sporový poriadok, čo zrejme z dôvodu vyslovenej nespokojnosti s (ne)konaním Najvyššieho súdu aj realizovali.

12. Najvyšší správny súd nepristúpil k postúpeniu veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky respektíve inému civilnému súdu, nakoľko z obsahu podania mal preukázané, že sa nejedná o riadny respektíve mimoriadny opravný prostriedok (odvolanie, respektíve dovolanie) proti vyššie uvedeným rozhodnutiam civilných súdov. Žalobcovia, ako už bolo uvedené vyššie, totiž svoje podanie doručené na Najvyšší správny súd odôvodňujú tým, že Najvyšší súd vo veci opakovane odmieta konať, a preto sa domáhajú práve a len vo vzťahu k Najvyššiemu správne súdu, aby vo veci, po vyžiadaní spisového materiálu, konal, preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov a rozhodol. V súvislosti s uvedeným Najvyšší správny súd dodáva, že pokiaľ žalobcovia namietajú, že Najvyšší súd odmieta vo veciach konať, čím môže dochádzať k zbytočným prieťahom v konaní, môžu využiť tiež inštitút sťažnosti podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší správny súd konanie vo veci o sťažnosti - žalobe, pre porušenie práva na spravodlivý súdny proces /Ústava SR/, pre porušenie procesného práva - zákona, konanie na základe nepravdivých skutočností, postupom podľa § 18 ods. 1 SSP zastavil a to bez následného postúpenia veci inému súdu alebo orgánu verejnej moci.

14. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 170 písm. a) SSP, keďže konanie bolo zastavené.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.